

Υστεροφημία

Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἔχουσα εἰς Αἶδον ἢ ψυχὴ ἔρχεται πλὴν τῆς παιδείας τε καὶ τροφῆς.

(Πλάτων, Φαίδων)

Η ψυχή έρχεται στον Αδη χωρίς να κουβαλάει τίποτε άλλο πέρα από την παιδεία της και την αγωγή της.

Θάνατος. Άλλοτε αιφνίδιος, άλλοτε βασανιστικά αργός, έρχεται πάντα. Η μόνη βεβαιότητα σε μια ζωή αβέβαιη και απρόβλεπτη. Μια ζωή που η διάρκειά της είναι ταυτόχρονα μικρή και αρκετή. Μικρή στο μέτρημα της αιωνιότητας, αλλά αρκετή για να την εμπλουτίσεις, να την διανθίσεις, να την φροντίσεις και να την κάνεις να αξίζει.

Ο θάνατος πάντα έρχεται. Το σώμα φθαρτό καθώς είναι χάνεται. Ένα κομμάτι λευκό μάρμαρο θα θυμίζει ότι κάποτε υπήρξε ένα σώμα. Η ψυχή όμως;

Η ψυχή κουβαλά μαζί της το είναι μας. Κουβαλά μαζί της την παιδεία και την αγωγή που αξιωθήκαμε, αν αξιωθήκαμε, να αποκτήσουμε στο λίγο της ζωής μας. Αυτό που

Κατηγορία Α': Φωτογραφία**Α' ΒΡΑΒΕΙΟ**

μένει πίσω ως παρακαταθήκη στους επόμενους είναι αυτό που αξίζει τελικά. Για αυτά οφείλουμε να κοπιάζουμε. Είναι χρέος μας να φροντίσουμε να αποκτήσουμε αξίες αιώνιες και ανθεκτικές στον χρόνο. Το κυνήγι της επιτυχίας, της δόξας και του πλούτου είναι κυνήγι ανώφελο. Είναι κυνήγι εφήμερο. Είναι η παιδεία και η αγωγή της ψυχής, η μοναδικότητα της ύπαρξής μας. Και είναι τελικά αυτό που μένει πίσω. Το κάλλος της ψυχής είναι η πραγματική μας περιουσία. Αυτό τρέφει την υστεροφημία μας.

Οφείλουμε να κάνουμε τη ζωή μας όσο πιο όμορφη γίνεται και να ευγνωμονούμε που την έχουμε. Ο θάνατος θα έρθει ούτως ή άλλως. Οφείλουμε να ζούμε μια ζωή που να αξίζει. Να αξίζει για εμάς και για τους άλλους ανθρώπους. Τώρα και μετά. Να αφήσουμε πίσω μας τα καλά σημάδια της ύπαρξής μας. Τα σπουδαία σημάδια της μοναδικότητας μας. Σημάδια της ψυχής μας που θα μείνουν αναλλοίωτα στον χρόνο.

Τοῦ βίου, καθάπερ ἀγάλματος, πάντα τὰ μέρη καλὰ εἶναι δεῖ. Οἱ ἄνθρωποι θα πρέπει να μεριμνούν για την ομορφιά και την αρμονία της ζωής τους, όπως ακριβώς μεριμνούν και για τα αγάλματά τους, είπε ο δάσκαλος Σωκράτης. Γιατί το λαξευμένο μάρμαρο μπορεί να αποτυπώνει την ομορφιά του ανθρώπου, όμως και αυτή είναι φθαρτή. Ένα άψυχο μάρμαρο ακόμα και από τα χέρια του πιο ταλαντούχου γλύπτη, δεν θα μπορέσει να αποτυπώσει την ομορφιά της ζωής, την καθαρότητα της ψυχής, μα προ πάντων την παιδεία και την αγωγή που αποκτήθηκε. Αυτά μένουν πίσω ως υστεροφημία, για τους επόμενους. Αυτά σημαδεύουν την ύπαρξη μας.

